

Flere generasjoner SANDAL på Drottningsborg.

Lea og Lotte med sine besteforeldre

Lea og Lotte sammen med «tante til farmor» Margit Sørbø. Hun var husmor på Drottningsborg i 25 år (fra 1958) I hennes begravelse ble «Drottningsborg -sangen» sunget.

Lea og Lotte Sandal er nr 15 og 16 fra familien Sandal som har gått på Drottningsborg. Først stiller vi dem noen spørsmål og så får vi høre fra andre i «slekta»:

- Hva hørte dere om Borgen før dere kom hit?

Før vi dro fikk vi høre flere ganger hvor fint området og utsikten er. Noe vi kan si oss veldig enige i. Vi har også hørt mye om at det er en skole med både flinke elever og lærere.

- Har dere lenge ønsket å gå her?

Lotte: Jeg har egentlig alltid vært bestemt på å bo hjemme på videregående. Jeg har alltid vært hjemmekjær og har ikke hatt lyst til å flytte vekk. I februar på besøkshelga dro Lea, noen andre venninner, og jeg sammen til Drottningsborg. Jeg dro i hovedsak bare for det sosiale, men fikk et veldig godt inntrykk av skolen og bestemte meg for å søke til høsten.

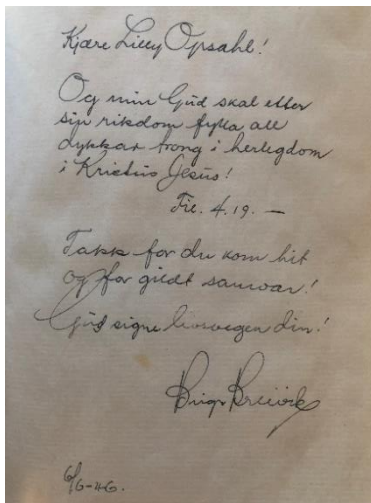
Lea: Jeg har alltid hatt lyst til å gå på Drottningsborg, og bestemte meg allerede som liten selv om jeg ikke visste hvordan det så ut engang. Jeg var jo også på besøkshelga og fikk det på en måte litt bekrefta.

Lotte: Førsteintrykket mitt av både skolen og miljøet var veldig bra. Miljøet og det kristne fellesskapet har gått over all forventning. I tillegg til dette er klassemiljøet veldig bra. Alle har blitt godt kjent med hverandre, og lærere og miljøarbeidere har vært flinke på å sette i gang ulike arrangementer. Det har gjort det lettere å bli bedre kjent på tvers av klasser og trinn.

Lea: Mitt førsteinntrykk var at det er veldig fint her, men jeg ble også overrasket over det kristne miljøet. Jeg visste jo at Borgen er en kristen skole, men synes at skolen har veldig bra kristent opplegg, som bl.a bibelgrupper og kveldsmøte på søndager.

Det beste til nå har vært det sosiale, og internatlivet generelt. Vi har jo et litt rart skoleår foran oss med Corona og alt som hører til med smittevern, men til nå har vi hatt det veldig bra og er glade for at vi begynte på Drottningsborg.

Vi må til oppstarten av Drottningborg. Året 1946 var Lilly Sandal elev på det første kullet:

LILLY Sandal (95 år gammel) Født Opsahl

Det var tydelig at moren vår trivdes veldig godt på Drottningborg. Hun så nok viktigheten av å ha gått på en kristen internatskole. Det samme gjorde vår far som hadde studert på Kvås Ungdomsskole.

Skoleåret for det første kullet var kun 6 måneder. Det ble sikkert mye lesing og pugging for å komme gjennom pensumet, men likevel ble det en sammensveiset gjeng som ble godt kjent med hverandre. Det kan vi lese i minneboken som mor har spart på. Vi kjenner igjen mange navn her som hun hadde god kontakt med så lenge de levde. Dette var kanskje en av grunnene til at hun skrøt så av skolen.

Lillys fire sønner har alle gått på Drottningborg.

Asbjørn (71) var førstemann ut av de fire sønnene som alle har gått på Drottningborg.

Han gikk året **66/67** og syntes det hørtes spennende ut selv om han ikke visste om andre kjente skulle gå der. Opplevelsene sto i kø:

Mye gøy på gutteinternatet, "ulovlig" besøk på jentefløyen, flotte samlinger i helgene vi ikke reiste hjem, fotball, småturer og matsalen.

Vi hadde fast bord – Vi var "galne" gutter" som sølte mye så vi kjøpte voksduk. Den måtte vi levere inn til husmor og oppføre oss voksne!

Vi fikk varige vennskap med mange medelever, vennskap som ennå varer. Gode lærere sto på for å få inn noe lærdom i oss, også når det gjeldt det åndelige.

En glemmer ikke så lett at bl.a. flere gutter bestemte seg for å bli kristne i løpet av skoleåret! Spesielt ett møte, en søndagskveld – den ene gutten etter den andre bestemte seg – sterkt! Mange av guttene ble i ettertid ledere i forskjellige kirkelige sammenhenger.

Bjørn og Einar Sandal Bjørn født Landrud – skoleåret 1968/69

Vi hadde et fint skoleår 1968/69 hvor vi fikk venner for livet. En husker kanskje best det en gjorde som ikke var lov - vi gikk blant annet ut om kvelden etter at det skulle være ro og lå en hel gjeng under Stabburet mens vakta gikk over tunet.

Det var også pølsefest på gutteinternat om kvelden (natta) med pølser som var tatt med fra middagen. Da ble det hengt opp tepper foran vindu for å skjule at det var lys på rommet, men det ble ofte dumt når ikke teppene var tatt ned til neste morgen. De få gangene i løpet av året som vi hadde fløylov - guttene fikk gå på jenteinternat og motsatt var stor stas.

SKOLEÅRET 69/70 gikk Lise (født Sørbø) og Ivar Sandal på Drottningborg.

Vi var en «hel gjeng» Lyngdøler på vårt kull. To av oss hadde bil, og da det ikke var tillatt å ha bil på Drottningborg ble bilene parkert hos en snill bonde som bodde i nærheten. Men bonden ringte rektor Espeland samme dag og fortalte om bilene! Det ble etter hvert en ordning med at bilene kunne stå på skolen og brukes til hjemreise.

Året på Drottningborg ser vi på som det beste året i vår ungdomstid! Miljøet var svært godt, og vi klarte oss godt uten radio og kassettpiller som ikke var tillatt. Flinke lærere gjorde sitt ytterste for at vi alle skulle oppnå best mulige resultater!

Regnemaskinen av gamle sorten der en sveivet fram og tilbake. Vi var første kullet som hadde timer i EDB! Elektronisk Data Behandling. Det fantes ingen maskin, men vi fikk et hefte med et skjematisk oppsett som vi forstod «lite og ingenting» av!! Vi smiler litt når vi tenker tilbake på at de mannlige lærerne gikk i «lagerfrakk»! Da Trond Viggo Torgersen noen år senere dukket opp i serien «Vaktmesteren» var tankene våre i klasserommet på Borgen!!

Drottningborg - et ekteskapsbyrå?

Jo -det stemmer det, men for Ivar ble det et en spesiell vinter. Den flotte Stavangerjenta Lise ble hans 2 uker etter at skolen sluttet!

På skolen var der bønnemøte på onsdagskveldene i dagligstua. Lørdag var dagen for elevkveld med kjekt program der lærerne deltok. Søndag var der kveldsmøte. Ofte med sang av Helga og Egil Haugen. Lærerne + koner var fantastiske! Vår oppfatning i ettertid er at lærerne var «leirledere» hele vinteren! De brukte en stor del av deres fritid på oss elever! Dette er vi svært takknemlige for!

Av og til kom det besøk utenfra for å holde «møteuke». Veldig bra! Husker Etiopiamisjonæren - Torbjørn Torgersen. Han hadde på forhånd pugget navnene på de 4 klassekartene. Fantastisk!

For Ivar ble vinteren et vendepunkt med et fornyet forhold til Jesus! Året 69/70 var en veldig snøvinter! For å komme ned til maskinskrivingsrommet - som lå under Borgtun - ble det laget tunnel! Småbarna på Borgen hadde vi mye moro med. Det var ikke barnehage i den tiden.

Det ble ikke så mange utskeielser, men da det nærmet seg skoleslutt stilte vi på skoleklokka for at alle skulle bli vekket en time tidligere enn vanlig. Dette var ikke så lurt - hele klokkesystemet sviktet.

Dag Sandal – skoleåret 93/94

Det er bare gode minner som dukker opp når jeg tenker tilbake på **året 93/94** på Drottningborg. Som 17 åring var det veldig spennende å treffe så mange ukjente på samme alder. Det gikk ikke mange dagene før mange av oss ble veldig godt kjent med hverandre og ekstra spennende var turene i tussmørket ned til Drottningvika.

Hva er det jeg husker best utover det å få mange, nye gode venner?

Jo, jeg husker veldig godt da lærer Normann leste fra «En Pilgrims vandring» av John Bunyan. Den historien har jeg ikke glemt, og jeg vet at dette var en fast post på programmet så lenge han var lærer på Drottningborg. Fint minne å ha etter Normann.

Jeg tenker ofte tilbake på de fantastiske soloppgangene vi hadde da vi satt og spiste frokost. Noen ganger senhøstes og vinter kom sola opp samtidig med morgenandakten. Da var det ikke mange som satt og så på andaktsholderen...

Vi hadde det også veldig gøy på internatet, kanskje litt for gøy av og til. Vannkrig mellom fløyene. En veldig sen kveld (natt) var det vannkrig på Borgtun. Læreren som hadde vakt hadde lagt seg og vi trodde vi rådde grunnen alene. En av guttene hadde tatt oppstilling øverst i trappen til 2. etg. med en halvfull bøtte med vann. Da døra gikk opp i første etg. var det bare å kline til.

Men... Det var ikke så veldig gøy da det var rektor Espeland som ble søkkblaut..... Han sa ingen ting. Han bare så på oss med et ganske trist blikk. Hadde han bare blitt sinna! Det ble ikke flere vannkriger det året. Det viste seg at Espeland hadde hentet en gjest som kom med toget veldig seint. Da han

kjørte opp bakken så han at det var full belysning i Borgtun. Det var bakgrunnen for at vannkrigen tok en brå slutt.

Da den første i 4. generasjon Sandal begynte på Drottningborg spurte den yngste av mine barn: Må alle gå på den «derre Borgenskolen». Svaret var selvfølgelig nei, men likevel har to av mine tre barn gått der og så vidt jeg vet har de bare gode minner fra årene.

En stor takk til alle i storfamilien Sandal som har delt både bilder og minner med oss. I tillegg til disse som er nevnt her er det mange andre i samme slekt som har gått på Drottningborg. Nå er det fjerde ledd som er elever her og det blir spennende å følge generasjonene fremover.

Er det flere som har lignende historier, er det bare å ta kontakt.

Marit E Jøssang